

Osoba występująca o świadczenia z pomocy społecznej nie może zakładać bierności w ustaleniu okoliczności, które mogą świadczyć na jej korzyść. Wręcz przeciwnie, to od klienta pomocy społecznej należy oczekiwać chociażby minimum współpracy z pracownikiem socjalnym. Wyrok WSA w Poznaniu z 9 sierpnia 2018 r. sygn. II SA/Po 946/17.

W rozpatrywanej sprawie Sąd wskazał, że nie bez znaczenia dla zasadności odmowy przyznania pomocy pozostała niewyjaśniona przez skarżącego jego rzeczywista sytuacja majątkowa. W oświadczeniu majątkowym stwierdził on, że nie posiada samochodu. Tymczasem organ I instancji w uzasadnieniu decyzji dotyczącej odmowy przyznania zasiłku celowego na zakup roweru powołał się na pismo starosty, z którego wynikało, że skarżący jest posiadaczem 12 samochodów osobowych. Pełnomocnik strony poprzestał na ogólnym stwierdzeniu, że powoływanie się na taką informację starosty jest bezzasadne, gdyż informacje z rejestrów mogą nie odzwierciedlać aktualnego stanu posiadania pojazdów. Sąd wskazał jednak, że pełnomocnik nie podjął jakiejkolwiek próby racjonalnego i przekonującego wyjaśnienia, czy wskazane w przedmiotowym piśmie pojazdy skarżący faktycznie posiadał, lecz je zbył lub utracił, a jeśli tak, to kiedy i w jakich okolicznościach. Wobec tego uprawniona jest konkluzja, że skarżący nie wyjaśnił kiedy i za jaką kwotę zbył posiadane uprzednio pojazdy mechaniczne i w jaki sposób rozdysponował środki uzyskane w związku z ich zbyciem.

Źródło: [CBOSA](#)